

РЕШЕНИЕ

№ 56

гр. Пловдив , 13.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IV СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и четвърти юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Елена Й. Захова
Членове: Весела Ив. Евстатиева
Даниела Д. Събчева

при участието на секретаря Гинка К. Големанска
в присъствието на прокурора Светлозар Николаев Чераджийски (ОП-Пловдив)

като разгледа докладваното от Даниела Д. Събчева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20215300600839 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК

Образувано е по жалба на адв.Р.Б., защитник на подс.А.Д. и жалба от подс.Д., чрез защитника му адв. С.А. срещу присъда № 260000 от 14.08.2020г по НОХД №2263/2020г на Районен съд – Пловдив. С присъдата първоинстанционният съд е признал подс.А.. А. Д. за виновен в извършване на престъпление по чл.157, ал.3 вр. ал.1, вр. чл.26, ал.1, вр. чл.63, ал.1, т.2 от НК, поради което на основание чл.373, ал.2 от НПК, вр. чл.58а, ал.1 от НК го осъдил на лишаване от свобода в размер на три години и два месеца, което да бъде изтърпяно при първоначален общ режим. Разноските са присъдени в тежест на подсъдимия чрез законният му представител – неговата майка Д.А.. По делото е приложена и жалба на адв. Р.Б., като защитник на подсъдимия, оттеглена от адвоката с молба преди образуване на въззивното производство.

В жалбата от адв. Б. се твърди, че определеното наказание е неправилно и незаконосъобразно. Изтъкват се обстоятелства, посочени като смекчаващи вината на подсъдимия и се иска да се определи наказание в по-нисък размер, чието изпълнение да се отложи на основание чл.66, ал.1 от НК с изпитателен срок.

В жалбата от подс.Д. чрез адв.А. се твърди, че първоинстанционната присъда е

неправилна, несправедлива, незаконосъобразна и необоснована. Не се излагат конкретни съображения по така изложените твърдения. Искане се присъдата да бъде отменена и подсъдимият да бъде признат за невинен. Алтернативно се иска присъдата да бъде изменена и наказанието му да бъде намалено или присъдата да бъде отменена и делото да бъде върнато за ново разглеждане.

В съдебно заседание подсъдимият се явява с упълномощен защитник –адв.А. и мл.адв.С., като оттегля пълномощията си от адв.Б.. Подсъдимият поддържа жалбите. Прокурорът излага становище за правилност и законосъобразност на първостепенния съдебен акт. Защитникът възразява срещу законосъобразността на проведеното съкратено съдебно следствие пред първоинстанционният съд. Твърди се, че подсъдимият не е осъзнавал последиците от направеното от него признание на фактите от обстоятелствената част на обвинителния акт поради нисък интелектуален капацитет на подсъдимия, установен с изготвената по делото Съдебно психологическа и психиатрична експертиза /СППЕ/, както и поради неосъзнаване на действителните последици в ситуация на стрес и фрустрация. На следващо място се твърди, че това самопризнание не се подкрепя от доказателствата по делото, включително се изтъква липсата на доказателства за осъществени пет на брой деяния. Излагат се съображения и в подкрепа на твърдението за несправедливост на определеното и наложено с първоинстанционната присъда наказание.

В последната си дума подсъдимият моли за наказание, чието изпълнение да бъде условно.

Пловдивският окръжен съд след като обсъди доказателствата по делото, становищата на страните и след като провери изцяло правилността на присъдата, съгласно [чл. 314 от НПК](#), намира за установено следното:

Жалбите са ДОПУСТИМИ, подадени от правоимащи лица в законово установения срок. По същество жалбите са ОСНОВАТЕЛНИ единствено по въпросите за определяне на наказанието.

По делото се установява следната фактическа обстановка:

Подсъдимият А.. А. Д. бил ученик в * клас за учебната 2018/2019 г. в * в с. *, общ. Калояново, обл. Пловдив. Същият редовно посещавал учебните занятия, имал добро поведение и нямал наложени наказания. В същото училище били записани като ученици и свидетелите *** с ЕГН * в VII., *** с ЕГН * в VI и *** – роден на * г., с ЕГН * в V клас. Те също през учебната година посещавали учебните занятия, имали добро поведение, нямали наложени наказания. Подсъдимият А.Д. се познавал добре със свидетелите **, ** и постр.**, тъй като всички учили в едно и също училище. Подсъдимият Д. и свидетелите * и * често искали цигари от постр.**, за да пушат на

площадка до външната тоалетна в двора на училището.

В двора на * в с. * се намирала сграда на външна тоалетна, която не се използвала по предназначение от години.

На 14.01.2019 г. постр. *** бил както обикновено на училище. След втория учебен час, по време на междучасието, подсъдимият А.. А. Д. заедно със свидетелите *** и *** отишли при постр. ** и му поискали цигари, след което отишли всички заедно да пушат на площадката, находяща се до сградата на външната тоалетна в двора на училището. Докато пушели цигари, подсъдимият Д. заедно със свидетелите * и * се отдалечи и като разговаряли на ромски език се разбрали да хванат за ръцете постр. * и да го вкарат насила в сградата на външната тоалетна, за да им направи по една „свирка” /орална любов/. След като се уговорили за това тримата хванали за ръцете постр. ** и го забутали насила и против волята му вътрешността на изоставеното помещение. Подсъдимият А.Д. и свидетелите ** и * * си свалили гащите и извадили половите си органи. В тоалетната постр. ** бил принуден насила последователно да постави в устата си половите членове на подсъдимия Д., на свид. * и на свид. *. Докато извършвал орална любов спрямо подсъдимия А.Д., ръцете и главата на постр. **, били държани от свидетелите * и * за да не се съпротивлява. След това пък подсъдимият А.Д. държал ръцете и главата на постр. **, докато той извършвал орална любов и на свидетелите * и *. След като приключили с тези действия подсъдимият заплашил постр. * да не казва на никого за случилото се, тъй като ще му отреже главата и ще го набие. Пострадалият **, въпреки че изпитвал отвращение от случилото се, не споделил на никого, тъй като се страхувал от подсъдимия А.Д..

На 21.01.2019 г. свидетелите **, ** и ** и подсъдимия А.Д. били на училище. След втория учебен час, по време на междучасието, подсъдимият заедно със свидетелите * и * отишли при постр. **, поискали му цигари, след което отишли всички заедно да пушат на площадката до сградата на външната тоалетна в двора на училището. Докато пушели цигари, Д. заедно със свидетелите * и * се отдалечи и се разбрали като разговаряли на ромски език пак да вкарат насила постр. * Д. в сградата на външната тоалетна, за да им направи по една „свирка”. Те хванали за ръцете най-малкия – пострадалия *, и го забутали насила и против волята му към вътрешността на тоалетната. Подсъдимият Д. и свидетелите * и * си свалили гащите, извадили половите си органи и принудили в тоалетната постр. ** насила последователно да поставя в устата си половите им членове. Докато осъществявал орална любов на А.Д., ръцете и главата на постр. * били държани от ** и **, за да не се съпротивлява, а след това подсъдимият Д. държал ръцете и главата на малкото момче, докато той извършвал орална любов и на другите двама свидетели. След като приключили с тези действия подсъдимият А.Д. отново заплашил ** да не казва на никого за случилото се, тъй като ще му отреже главата и ще го набие. И след този случай и въпреки отвращението си,

постр.* не споделил на никого, тъй като се страхувал от подсъдимия.

Както и предишните пъти, на 11.02.2019 г. свидетелите **, ** и ** и подсъдимия А.Д. били на училище. Отново след втория учебен час, по време на междучасието, подсъдимият Д. и свидетелите * и * отишли при постр.**, поискали му цигари, след което всички заедно да пушат на площадката до сградата на външната тоалетна в двора на училището. И този път подсъдимият и неговите приятели се наговорили на ромски език да накарат насила постр.* да им прави орална любов като го хванат за ръцете и го вкарат във външната тоалетна. След като го вкарали в тоалетната по намисления начин, тримата свалили панталоните си, извадили половите си органи и принудили чрез сила постр.** последователно да постави в устата си половите им членове. Докато се осъществявал орална любов на подсъдимия А.Д., ръцете и главата на постр.**, за да не се съпротивлява, били държани от свидетелите ** и **, а след това подсъдимият пък държал ръцете и главата на пострадалия *, докато той извършвал орална любов на другите двама свидетели. Отново след приключване на тези действия последвали заплахи от страна на подсъдимия Д. към постр. *, че ще му отреже главата и ще го набие ако каже на някого за случилото се. И този път постр. ** от страх не казал на никого.

След една седмица, на 18.02.2019 г., отново в междучасието след втория час учениците А.Д., ** и ** отишли при постр.** да му искат цигари, след което четиримата отишли да пушат на площадката в двора на училището до външната тоалетна. Както и предишните пъти подсъдимият и свидетелите * и * се разбрали, странейки от *, да го принудят със сила да им прави орална любов. Те хванали за ръцете постр. ** и го забутали насила и против волята му към вътрешността на тоалетната, където тримата нападатели си свалили гащите, извадили половите си органи и принудили със сила пострадалия ** последователно да постави в устата си половите им членове. Докато осъществявал орална любов на подсъдимия Д., ръцете и главата на постр. *, били държани от свидетелите * и *, за да не се съпротивлява. След това подсъдимият държал ръцете и главата на *, докато той извършвал орална любов и на свидетелите * и *. След приключване на тези действия спрямо малолетния пострадал * отново последвали заплахи от страна на подсъдимия Д. към него да не казва на никого за случилото се, тъй като ще му отреже главата и ще го набие. От страх свидетелят * не споделил на никого.

На 25.02.2019 г. – отново след седмица постр.**, свидетелите ** и ** и подсъдимия А.Д. били на училище в * в с. *. По време на междучасието подсъдимият Д. и свидетелите * и *, както и предишните пъти отишли при постр **, поискали му цигари, след което отишли всички заедно да пушат до сградата на външната тоалетна в двора на училището. Отново докато пушели цигари, подсъдимият и двамата му приятели се отдалечи и като разговаряли на ромски език се разбрали да хванат за

ръцете постр. ** и да го вкарат насилва в сградата на външната тоалетна, за да им направи по една „свирка“. В изпълнение на решението им те хванали за ръцете постр.* и го забутали насилва и против волята му към вътрешността на тоалетната. Подсъдимият А.Д. и свидетелите ** и * * си свалили гащите и извадили половите си органи. В тоалетната постр. ** бил принуден за пореден път насилва последователно да постави в устата си половите членове на подсъдимия Д., на св. * и на св. *. Докато правил орална любов на подсъдимия, ръцете и главата на св. *, за да не се съпротивлява, били държани от свидетелите * и *, а след това Д. пък държал ръцете и главата на постр. *, докато последният извършвал орална любов и на свидетелите * и *. След като приключили с тези действия пак подсъдимият А.Д. заплашил постр. ** да не казва на никого за случилото се, тъй като ще му отреже главата и ще го набие. Непосредствено след случилото се постр. ** не споделил на никого, тъй като се страхувал от подсъдимия Д..

Междувременно свидетелката ** *а /лея на св. **/, която наглеждала сина си, който бил ученик в III клас в същото училище, забелязала как постр. ** бил държан за ръцете и воден насилва от подсъдимия А.Д. и свидетелите ** и ** към външната тоалетна. Жената се изплашила и позвънила незабавно по телефона на свидетелката ** *а – майка на св. **. Свидетелката * *а позвънила на директора на училището и поискала синът ѝ * да бъде освободен от учебните занятия и да се прибере вкъщи.

След като се прибрал в дома си постр.** бил притеснен и първоначално не споделил за изживяното. След като разговарял с майка си и тя му споделила, че леля му * *а го е видяла, постр.** се разплакал и разказал всичко на майка си.

На 26.02.2019 г. свидетелите * *а, ** и * *а посетили кабинета на свидетеля * ** – директор на * с. *, и му разказали за случилото се. Директорът на училището незабавно уведомил органите на полицията, което довело до образуване на досъдебно производство по реда на чл.212 ал.2 от НПК.

След случилото се постр.** изживявал силен стрес, изпитвал страх от среща с подсъдимия Д. и свидетелите * и *. Започнал да посещава и психолог. На 07.03.2019 г. свидетелят ** бил преместен да учи в ОУ *.

Първоинстанционното съдебно следствие било проведено по реда на чл.371, т.2 от НПК. Видно от съдебния протокол, съдът изрично е разяснил на подсъдимия правата му, както и правното значение на направеното от него самопризнание по този ред. Подсъдимият е заявил, че разбира обвинението, признава се за виновен, признава фактите и обстоятелствата изложени в обвинителният акт и нежелает да се събират други доказателства. Подсъдимият също така изразил съжаление за постъпката си и

заявил, че не иска да влиза в затвора, а иска за учи. На основание чл. 372, ал.4 от НПК съдът обявил, че при постановяване на присъдата ще ползва направеното самопризнание от подсъдимия. Настоящият съдебен състав намира, че процесуалният ред за провеждане на съкратено съдебно следствие е бил спазен от първостепенният съд. Той е разяснил правата на подсъдимия и е изяснил изричната му воля, като преценил, че същата е валидно формирана и самопризнанието не е частично. При тези обстоятелства провеждането на съкратено съдебно следствие е напълно допустимо – ТР1/2009г по т.д.1/2008г на ВКС.

Няма основания настоящият съд да счита, че подсъдимият не е разбирал свойството и значението на направеното от него самопризнание по този процесуален ред. На първо място изготвената на досъдебното производство СППЕ /стр.96/ е установила, че подс.Д. не страда от психично заболяване и няма нарушение на психичните функции, като се сочи, че мисленето му е правилно, логично, макар и повърхностно, а поведението му е определено като адекватно, подредено, с добра ориентация, напълно осмислено и целенасочено. Не са налице каквито и да констатации на вещите лица, които да сочат обстоятелства, представляващи пречка за подс.Д. да осъзнава значението на действията си и в частност признатата от него вина и последиците от това, разяснени му от съда. Действително, в експертизата се сочи, че подсъдимият е лице с ниски стойности за възрастта му на неговия интелектуалния, паметов и мисловен капацитет. Същевременно обаче способностите му не са ограничени, като е направено заключение, че той може правилно да възприема факти, имащи отношение по делото, както и да възпроизвежда такива. На второ място е от значение, обстоятелството, че подсъдимият е бил представляван от защитник-професионален адвокат, който видно от съдебния протокол е представял доказателства в полза на подсъдимия пред първия съд. Това води до извода, че оказаната защита не е била формална, като е бил съблюдаван интереса на представляваното лице. Подсъдимият е разполагал с назначен адвокат за защитник още на досъдебното производство и е могъл да обсъжда с него евентуалната защитна позиция. В съдебното производство той е бил представляван от упълномощен от него чрез родителите му адвокат. За въпросите, които се решават в разпоредителното заседание той е бил уведомен по –рано - месеци преди проведеното разпоредително заседание и за него не е съществувал елемент на изненада относно процесуалните възможности за разглеждане на делото. След като действията на подсъдимия са били подкрепени и съгласувани с избран професионален адвокат, то настоящият съд не намира да са налице основания за съмнение в изразената негова правно валидна воля по чл.371, т.2 от НПК. Веднъж направено самопризнание по този ред, за което съдът е обявил съдебен акт по чл.372, ал.4 от НПК, не може да бъде оттеглено. По тези съображения съдът намира за неоснователни възраженията на защитата- адв. А. за допуснато процесуално нарушение при разглеждане на делото от първостепенния съд.

На основание чл.373, ал.3, вр. чл.373, ал.4 от НПК първостепенният съд е приел за установени обстоятелствата, изложени в обвинителният акт. Описаната фактическа обстановка се установява от самопризнанията на подс.Д. и доказателствата от досъдебното производство, които го подкрепят. Това са показанията на пострадалия **, показанията на свидетелите * *а, * *а, * *, * *, * *, * *а, * *а и * А. и заключенията на изготвените съдебно –психиатрични и психологични експертизи. Настоящият съдебен състав се солидаризира към изводите на първостепенният съд направени при анализа и оценката на доказателствените източници. Не се установяват съществени противоречия в доказателствата, подкрепящи направеното самопризнание на подсъдимия. Тези доказателства са били събрани с годни процесуални способности. Същите убедително подкрепят признатите от подсъдимия факти.

За конкретните действия, изпълващи състава на престъплението, са налице преки доказателства в показанията на пострадалия * и показанията на участвалия малолетен **, както и производни такива в показанията на майката на пострадалия - * *а и неговата леля * *а. Относно достоверността на показанията на малолетните * и *, съдът намира, че е бил спазен процесуалният ред за събиране на гласни доказателства, предвиден в чл.140 от НПК. Изготвените по делото експертизи сочат, че тези лица могат да участват пълноценно в качеството на свидетел /пострадал/ в производство, да дават достоверни показания, да разбират свойството, значението и последиците на воденото наказателно производство. По тези съображения съда приема като цяло показанията им с доверие. Известните вътрешни противоречия в показанията на пострадалия * се дължат на неточните му възприятия за времето на отделните събития и съответстващата им дата. Противоречия се установяват между неговите показания и показанията на свид.*. Съдът кредитира показанията на пострадалия, поради факта, че свид.* е участник в инкриминираните действия, което определя и известна негова заинтересованост от изхода на делото.

По отношение възраженията на защитата за недоказаност на времето и броя на отделните деяния, включени в продължаваното престъпление, съдът намира същите за неоснователни. Видно от разпита на пострадалият *, пред съдия в досъдебното производство, е налице известно противоречие между посочената от него дата на първото деяние и заявеното от него, че действията са се извършвали периодично, всеки понеделник. Съдът е кредитирал с доверие последното твърдение, което настоящият съдебен състав намира за правилно, тъй като това твърдение на пострадалия се подкрепя и от производни доказателства по делото- показанията на свид.* *а. От календара за 2019г става ясно, че понеделник е бил дата 14.02.2019г и тази дата се сочи във фактите, признати от подсъдимия. По отношение на датите на останалите деяния, пострадалият сочи, че действията на подсъдимия са се повтаряли всеки понеделник до 25.02.2019г, когато е бил последният случай. Последната дата се потвърждава косвено

от показанията на свид.* *а, която е видяла отвеждането на пострадалия към тоалетните същия ден. По тези съображения съдът намира, че признатите от подсъдимия факти по отношение на времето и броя на отделните деяния, намират убедителна подкрепа в доказателствата по делото.

Събраните по делото доказателства установяват, че подс.А.Д. е осъществил от обективна и субективна страна престъплението по чл.157, ал.3 вр. ал.1 от НК, състоящо се от пет отделни деяния, намиращи се в условията на продължавано престъпление, осъществено срещу личността на пострадалия **. За това престъпление при условията на чл.63, ал.1, т.2 от НК законът предвижда за непълнолетния извършител наказание до пет години лишаване от свобода.

Съобразно деянията и личността на техният извършител, настоящият съдебен състав, без да подценява тежестта на престъплението, намира така определеното наказание от първостепенният съд за завишено. Безспорно извършеното престъпление представлява грубо засягане неприкосновеността на личността на малолетния *, който е бил едва на 11 години към онзи момент. Престъплението е било реализирано през един по продължителен период от време и се състои от извършени пет деяния. Същевременно обаче подс.А.Д. е извършил престъплението пет дни след като самият той е навършил 14 годишна възраст. Факт е, че според наказателния закон, лица, ненавършили 14 години, са наказателно неотговорни и не могат да бъдат субект на престъпление по НК – чл.32, ал.1 НК. Тази съществена близост на възрастта на подсъдимия към момента на извършване на престъплението до наказателно правният минимум е смекчаващо вината му обстоятелство, невзето предвид от първостепенният съд. Последният е отчел младата възраст на подсъдимия, но не е оценил в пълнота значението ѝ. Не следва да се приеме като смекчаващо вината на подсъдимия признанието на вина, тъй като такова не се констатира да е било сторено на досъдебното производство, отделно от направеното самопризнание пред съда по реда на чл.371, т.2 от НПК. Не следва да се третира като отегчаващо вината обстоятелство възрастта на пострадалия, до колкото именно този факт субсумира престъплението по по-тежко наказуем престъпен състав – ал.3 на престъплението по чл.157 НК. Използването на помощта от другите две наказателно неотговорни лица при извършване на деянието на подс.Д. се отразява на отговорността му, като в известна степен отегчава същата. Също така броят на деянията е отегчаващо вината обстоятелство, правилно отчетено като такова от първостепенния съд.

При съпоставката на посочените смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, настоящият съдебен състав намира, че наказанието на подс.Д. следва да бъде определено над средния размер на наказанието, предвидено за това престъпление, но не и близо до максимума му, така както е сторил първостепенният съд. Това е така поради посоченото от настоящия съд значение на смекчаващите вината обстоятелства.

Изключителната близостта на възрастта на подсъдимия до изискуемия минимум за субект на престъпление сочи изключително незряла степен на развитие на индивида и слаби изменения във физическите, психическите и обществени аспекти на развитие на личността му. По тези съображения настоящият съдебен състав счита, че наказание от три години лишаване от свобода при условията на чл.54 от НК е съобразено с личността на дееца и с извършените от него деяния. Така определеното наказание от три години лишаване от свобода, следва да бъде редуцирано с една трета, по реда на чл.58а, ал.1 от НК, на основание чл.373, ал.2 от НПК, поради което на подс.А.Д. да се определи наказание от две години лишаване от свобода.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че присъдата на първостепенният съд следва да бъде изменена по отношение на размера на наказанието, като същото бъде намалено на две години лишаване от свобода. Същото не следва да се търпи от подсъдимия ефективно, поради факта, че същият е бил неосъждан, няма предходни прояви по ЗБППМНП и би могло да се постигнат успешно целите по чл.36 от НК, ако по време на изпитателния срок спрямо подсъдимият бъдат положени възпитателни грижи. За отлагане изпълнението на наказанието са налице основанията на чл.66, ал.1 от НК.

Настоящият съдебен състав счита, че данните за личността на подсъдимия, налагат да се определи максималният срок от три години за отлагане изпълнение на наказанието лишаване от свобода по реда на чл.69 НК. За този извод съдът взе предвид изготвената спрямо подсъдимия СППЕ, сочеща изразени у същия асоциални тенденции и нагласи, неблагоприятна семейна среда, наличие само на базови морално етични принципи. В тази връзка съдът счита, че за времето на изпитателния срок, следва да се постанови пробационна мярка, за което са налице основанията на чл.67, ал.3 от НК. Съгласно същата правна разпоредба следва да се избере такава пробационна мярка, която има капацитет за въздействие спрямо подсъдимия, с оглед данните за личността му и нуждата от възпитателни грижи. Съдът счита, че на тези цели отговаря пробационната мярка по чл.42а, ал.2, т.2 от НК- задължителни периодични срещи с пробационен служител.

С оглед изложеното, жалбата на защитата следва да бъде частично уважена, като на основание чл.337, ал.1, т.1 от НПК първостепенният акт бъде изменен и наложеното наказание спрямо подсъдимия бъде намалено, като се постанови отлагане на изтърпяването му на основание чл.69, ал.1 от НК, с включване на пробационна мярка по реда на чл.67, ал.3 от НК.

Ето защо Пловдивски окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 260000 от 14.08.2020г по НОХД №2263/2020г на Районен съд – Пловдив, като НАМАЛЯВА определеното на подсъдимия А.. А. Д. наказание на ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода.

На основание чл.69, ал.1, вр. чл.66, ал.1 от НК ОТЛАГА изпълнението на така определеното наказание лишаване от свобода с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ.

На основание чл.67, ал.3 вр. чл.69, ал.1 от НК ПОСТАНОВЯВА пробационна мярка „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ по чл.42а, ал.2, т.2 от НК спрямо подсъдимия А.. А. Д., която да се изпълнява през определения изпитателен срок от три години.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____